

Phải chặn đứng "những bàn tay của quỷ"

Cho đến khi tôi viết bài này, những tin tức về cơn bão số 6 hay còn gọi là cơn bão Xangsane đã đổ vào miền Trung. Liên tiếp trong những ngày vừa qua, tin tức dồn dập, không kém phần kinh hoàng trên khắp những kênh thông tin đã đến với người dân Việt Nam. Rút kinh nghiệm xương máu từ những cơn bão trước, lần này sự chuẩn bị đối phó với cơn bão quyết liệt hơn. Đó là một sự thật cần phải công nhận. Thậm chí có những chỉ thị "nếu tỉnh nào để dân chết vì bão, tỉnh trưởng sẽ bị cách chức". Chỉ thị minh bạch là như thế, nhưng còn việc "triển khai thực hiện" thế nào lại là chuyện phải chờ đến lúc đó mới biết.

Tuy nhiên, dù sao đây cũng là một việc cần làm đối với tình hình ở Việt Nam hiện nay. Bởi nếu ở những nước khác, chẳng cần đến biện pháp của chính phủ, những vị quan chức để dân chết theo cái kiểu này, chắc chắn họ đã tự biết mình phải làm gì. Một toa xe tàu hỏa lật, Bộ Trưởng giao thông Nhật Bản từ chức. Cái tinh thần đó chưa ai thấy ở Việt Nam. Lại chỉ thấy những quan chức tìm cách "cãi xóa", đổ tại cái này, vì bởi cái kia. Và nếu có phản ứng quyết liệt của người dân thì vị quan chức đó chỉ bị phê bình, cảnh cáo, chuyển công tác một thời gian "gọi là chữa cháy" cho yên lòng dân rồi vài tháng hoặc một năm sau lại quay trở lại nguyên chức cũ.

Đổ thêm dầu vào lửa

Tôi xin chứng minh vài ba "cái lật vật" cụ thể:

- Tại phường Đồng Đa, TP Quy Nhơn (Bình Định), tiêu cực trong lĩnh vực đất đai liên quan đến các dự án hạ tầng, tái định cư liên tiếp xảy ra, gây thất thoát ngân sách Nhà nước hàng tỉ đồng. Điều trớ trêu là... những sai phạm nghiêm trọng của bà chủ tịch phường chẳng những không bị "sờ gáy", mà bà còn được thăng quan tiến chức (hiện bà đang nắm giữ cương vị Bí thư phường) khiến cho dư luận hết sức bất bình...

- Người dân xóm 14 xã Sơn Ninh ai cũng biết, quan xóm ăn chặn gạo cứu trợ của dân chỉ bị xử lý qua quýt để dẹp yên dư luận. Bà con lại càng phẫn uất bởi chỉ sau đó vài tháng, ông xóm trưởng cũ lại tái đắc cử đúng vị trí mà ông ta đã bị kỷ luật vì sai phạm trong việc cấp phát gạo cứu trợ cho dân chỉ sau vài tháng cho dư luận bốt... ồn ào. Cái sự "nghiêm minh" đó của UBND xã Sơn Ninh đã tạo thành một hiệu ứng "đổ dầu vào lửa".

- Cấp thôn, xã thì vậy, cấp huyện cũng chẳng khá hơn. Với hàng loạt sai phạm (đã được Ủy ban Kiểm tra Tỉnh ủy Hà Tĩnh kết luận), nguyên Chủ tịch, sau đó là Bí thư huyện ủy Hương Sơn Nguyễn Khắc Thứ "đàng hoàng" nhận "án" kỷ luật theo hình thức điều chuyển từ vị trí đứng đầu huyện Hương Sơn "lên tỉnh" làm Phó Ban quản lý dự án khu kinh tế cửa khẩu Cầu Treo.

- Ngoài ra, với trách nhiệm là người đứng đầu huyện Hương Sơn tại thời điểm bị phát hiện sai phạm, ông Thứ không tiếc lời "đổ" hết trách nhiệm cho tập thể khi "mọi chuyện đều đem ra bàn với Thường vụ hết rồi". Còn cấp dưới "ai "ăn" thì người đó phải chịu"...

Môn "võ" đổ cho "tập thể" là môn võ công thượng thừa để bưng bít dư luận, bịt mồm đám "quần chúng" và dân đen vốn là một bí kíp của các anh quan tham, quan dề, quan hách, quan bịp. "Tập thể" là những ai? Họ đại diện cho cái gì? Có xứng đáng hay không, không cần biết. Nó như cái bóng ma đe dọa được hầu hết những tiếng nói trung thực. Chỉ cần lời "tập thể" ra hù là mọi tiếng nói im bặt, mọi sự thật lập tức chạy trốn.

Những kiểu chạy tội đó sẽ làm cho tất cả những quyết định chỉ còn là tính hình thức, như kiểu "dọa nhau chơi". Dù nhà nước có thật sự muốn làm, nhưng ngay cấp tỉnh đã "vô hiệu hóa" nó thì cũng như nước đổ lá khoai. Và dù có ra đến tòa án mà tòa xử như kiểu Đồ Sơn - Hải Phòng, Trì An - Đồng Nai lại như một

bi hài kịch vô duyên, khiến người dân nổi giận.

Đấy mới chính là những kinh nghiệm gần nhất, quan trọng nhất cho Nhà nước hiện tại. Chúng ta hãy chờ xem lần này có mấy ông quan đầu tỉnh bị cách chức (cách chức thật chứ không phải "cách chức giả vờ", nếu để xảy ra tình trạng để dân chết như cơn bão chanchu).

Cách chức chưa đủ

Câu chuyện tôi vừa nghe được từ một quán sửa xe ven đường tại một thị trấn nhỏ của mấy bác nhà quê trong ngày hôm nay khiến tôi chưng hửng. Khi cầm tờ báo loan tin về cơn bão dữ dội đang tràn vào miền Trung Việt Nam, chính phủ tuyên bố sẽ cho mấy quan đầu tỉnh về vườn nếu để dân chết vì bão, một bác vừa bán "chạy" được mấy con gà rù vì cúm do trời mưa bão và nhiều sương mù, chứ không phải vì H5N1, đã hào hứng lên tiếng:

– Kỳ này thì may ra dân quê tôi đỡ khổ.

Nghe giọng ông nói có thể đoán ra ông từ vùng Hà Tĩnh, Thanh Hóa, Quảng Nam trôi dạt về đây. Anh thợ sửa xe cũng gật gù tán thưởng:

– Phải làm mạnh thế mới được.

Nhưng một chị phụ nữ có cái xe Honda từ thời cụ Ngô còn sống bán trả góp cho quân đội, ngồi chồm hổm bên anh thợ sửa xe lên tiếng:

– Các anh làm rồi, có ông chủ tịch còn mừng vì được cho về vườn nữa là khác.

Rồi không đợi ai hỏi, chị kể luôn một lèo:

- Em vừa về quê thăm ông bố chồng. Ông hàng xóm nhà em, trước kia, khi em chưa lấy chồng, nghèo rớt mồng tơi. Em với đứa con gái ông ấy, cứ mùa mưa bão, phải đi mót khoai mà ăn ấy chứ. Trời lạnh như cắt mà phải mò tôm bắt cá, khi có cái nhà nào kha khá tát ao là mừng gần chết, cứ ngong ngóng đợi người ta bắt hết cá là nhào xuống mót tí cá vụn, tép thừa. Vậy mà bây giờ nhà nó giàu quá là giàu. Xây nhà theo kiểu Tây, mua luôn một khoảnh vườn và cái chái nhà em làm chuồng lợn. Thế là cả nhà em sống chung với mùi chuồng lợn. Hối hận thì không kịp, bán cho người ta rồi, còn nói năng gì được nữa. Thế nhưng trời cũng không thương nhà nó đâu, bà mẹ bị bệnh hiểm nghèo, đưa ra Bệnh viện ngoài thành phố Hà Nội chữa cũng lăn cổ ra chết. Đứa con gái bạn cũ của em, ra tỉnh học rồi làm giám đốc, làm đủ thứ "to", rồi lấy năm bảy đời chồng, đến bây giờ ngồi tù vì đủ thứ tội, bao nhiêu của cải cũng lại bị nó lột hết sạch. Hết bồi thường chạy án, đến chạy tù. Người ta nói đáng lẽ nó bị tù chung thân, nhưng nhờ "có nhân thân tốt", gia đình có công lao gì đó nên được xử nhẹ là ba năm tù. Chả hiểu có phải là vì những thứ đó hay vì "chạy chọt", nhưng bây giờ vẫn còn ngồi tù.

Bà Bé nói rằng bà chỉ là người dân nghèo, cho sao nhận vậy, làm sao dám so bì, đòi hỏi.

Người phụ nữ nói một hơi, mọi người cũng chú ý lắng nghe vì trời vẫn còn mưa nên cứ để "con mụ lẩm điệu" này ba hoa cho đỡ buồn. Tuy nhiên có lẽ người phụ nữ cũng cảm thấy những điều chị kể chẳng ăn nhập gì đến cơn bão đã qua và những cơn bão sắp đến. Chị ta ngưng lại rồi leo lên chiếc ghế nhựa gỗ, dáng điệu mệt mỏi, nhưng giọng nói vẫn chắc nịch:

– Em nói thế là các bác hiểu rồi.

Thật ra thì chẳng ai hiểu chị ta muốn nói cái gì, nhưng mọi người đều yên lặng. Giọng chị trầm xuống, nửa như muốn nói thầm, nửa muốn "công khai" một... bí mật quốc gia.

– Em nói cho các bác biết nhé, con vợ ông chủ tịch, là cái con vợ hai ở ngoài chợ ấy, nó chỉ bằng tuổi em, tức là bằng tuổi con gái ông chủ tịch, nó cũng là bạn em, nó bảo với em kỳ bão vừa rồi cũng kiếm được tiền xây cái nhà mới ở tuốt tận quê ngoại nó ở Hải Dương. Bỏ ai mà biết được. Nó cũng dành dụm được một khoản tiền nên tính ra Hà Tây mở một tiệm buôn bán xe gắn máy. Nhưng cái ông chồng lại đang làm chủ tịch nên không bỏ mà đi được. Không ai đủ uy tín, đủ thành tích, đủ kinh nghiệm thay thế ông ấy được. Vì nhân dân, vì tổ quốc nên ông ấy vẫn phải "hy sinh" hạnh phúc của mình thêm vài năm nữa. Con vợ hai phục lẫn, nên nó mới lần ra mỗi khi gặp ông ấy, có phải không các bác, các chú?

Mọi người cười ồ khiến chị ta hứng chí, phát tiếp:

– Nó lần rồi nó còn... lộn nữa ấy chứ. Nó bảo ông chủ tịch rằng để một mình nó ra mở cửa tiệm rồi bao giờ ông ấy thôi làm chủ tịch thì ra tỉnh sau. Hai đứa sẽ xây dựng hạnh phúc và làm giàu lương thiện như bao nhiêu người khác. Ông chủ tịch vốn là người thông minh, ông chủ tịch nào chẳng thông minh. Cho nên ông ta biết trước rằng để nó ra thành phố là có ngay một anh khác nhảy vô làm chủ cả người lẫn cửa. Cho nên ông ta nhất định không chịu. Nhân dịp này, có khi ông ta ẵm một mớ nữa rồi cách chức thì cách, cách thật chứ không phải cách vờ. Cho nên hai vợ chồng ông chủ tịch lại mừng chứ không lo đâu các bác ạ. Các bác đừng lo bò trắng răng.

Đến lúc này thì mọi người cùng hiểu được câu chuyện dài dòng của "con mụ lấm mồm" này rồi.

Tôi không biết câu chuyện của người phụ nữ này thật được bao nhiêu phần trăm, nhưng quả là làm tôi bất ngờ. Song anh thợ sửa xe lại thản nhiên xen vào:

– Thế cũng là một kiểu hạ cánh an toàn. Tôi sửa xe ở đây đã nghe khá nhiều những chuyện như thế.

Một ông tuổi sồn sồn, lác đầu quày quật:

– Đúng là một bọn vô lương tâm, ngoài miệng thì thơn thớt. Dân khổ mà chúng nó mừng được thì lạ thật. Tôi tưởng như đó là những chuyện không thể xảy ra giữa con người với con người. Cách chức thôi chưa đủ, bọn đó phải tử hình!

Chị phụ nữ lại chép miệng nói tiếp:

– Các bác không biết chứ ở quê em còn khối chuyện tàn nhẫn nữa. Chúng nó ăn tiền của cả dân bão lụt, lấy tiền cứu đói đi xây trụ sở cho hoành tráng, xây mấy nấm mồ tưởng niệm để thì thụp thắp hương lễ bái che mắt người dân. Gạo cứu đói cũng ăn chặn ăn bớt. Như thế thì "trời không dung đất không tha", đúng như lời các ông ấy vẫn nguyên rủa...

Trời vừa hửng nắng, tôi và một anh thanh niên vội rời khỏi chỗ trú mưa trở về nhà. Chỉ được nghe người phụ nữ kể dở dang câu chuyện ở quê chị. Nhưng chúng tôi tin rằng đó là những chuyện hoàn toàn có thật. Anh thanh niên vừa bán được mấy con gà, trước khi bước lên chiếc xe gắn máy chắc là mua từ biên giới Miên, không giấy tờ, biển số Lào, ngược nhìn trời lo lắng:

– Nghe nói cơn bão sắp tới này mạnh lắm, chẳng biết sẽ ra sao đây.

Không ai trả lời được câu hỏi ấy vào lúc này khi cơn bão chỉ vừa đổ bộ vào đất liền tại Việt Nam.

Những người dân nghèo ở Hương Sơn vẫn chờ đợi câu trả lời rõ ràng, kiên quyết trừng trị các sai phạm trong việc sử dụng tiền cứu trợ nhân đạo, từ phía các cơ quan chức năng. Chặn đứng những bàn tay của quỷ.

Trong khi đó thì cơ ngơi hoành tráng của các quan như thế này.
Nhưng cũng là đất đi vò của dân.

Những dữ liệu lấy được từ dự báo của... Nhật Bản,

Trước đây vài ngày: bà Lê Thị Xuân Lan - Phó phòng dự báo, Đài Khí tượng thủy văn khu vực Nam Bộ - cho biết: Cơ quan khí tượng Nhật Bản ngày 29/9 đã khẳng định từ sáng đến trưa ngày 1/10 bão sẽ đổ bộ. Theo kiểu cấu trúc mây như hiện nay thì khi đổ bộ vào đất liền, bão có khả năng vẫn giữ cường độ mạnh trên cấp 12, sức phá hoại cực kỳ lớn...

Thôi thì mình chịu khó theo dự báo của Nhật Bản cũng được, có còn hơn không, tự ái làm chi cho mệt. Cũng theo dự báo đó, bão cấp 13 sẽ không công trình nào chịu nổi:

Sức gió mạnh nhất gần tâm bão mạnh cấp 12 (có thể gọi ngắn gọn là bão cấp 12), có tốc độ gió tương ứng là 118-133 km/giờ. Với cấp này thì độ cao sóng trung bình trên biển khoảng từ 15m trở lên, được mô tả là "con cuồng phong, con thịnh nộ"; mặt biển hoàn toàn trắng xóa, tung tóe bọt nước, trong khi tầm nhìn trên biển vô cùng tối tệ.

Hiện VN sử dụng cấp gió của bão theo cấp Beaufort, gồm 18 cấp (từ 0-17). Theo thang cấp bão Beaufort, bão từ cấp 13 trở lên thì mức độ hung dữ của chúng dường như không có từ ngữ để mô tả tính chất nguy hiểm của bão loại này. Giới chuyên môn cho rằng trên lý thuyết bão từ cấp 12 là có thể tàn phá bất kỳ công trình nào, vùng gần tâm bão đi qua là cực kỳ nguy hiểm: cột điện có thể bị quật ngã, đê biển có thể bị đánh vỡ; đường giao

thông, cầu cống bị cuốn trôi; nhà cửa có thể bị quét và đánh sập, đồng thời xảy ra hiện tượng nước dâng do bão...

Người dân miền Trung năm nào chẳng hứng chịu những thiên tai bão lụt từ nhỏ đến lớn nhất trong lịch sử. Người Việt ở trong hay ngoài nước luôn cảm thông, ngậm ngùi cho số phận của người dân miền Trung. Mỗi lần như thế, tình tương thân tương ái của người Việt dù bất cứ ở đâu cũng được thể hiện rất mạnh mẽ. Đã có không biết bao nhiêu tỉ đồng gửi từ nước ngoài và các tỉnh thành gửi đến giúp đỡ an ủi cho những người dân hoạn nạn. Không một người dân Việt nào lại không hiểu điều này. Ngay cả những người nghèo khó cũng được rất nhiều tầng lớp nhân dân cứu giúp bằng cả tấm lòng nhân hậu.

Lại phải đề phòng những kẻ táng tận lương tâm

Nhưng tôi chưa thể nói về cơn bão Xangsane, vì khi tôi viết bài này cơn bão mới chỉ vừa ập tới. Với những thông tin ban đầu, dù lần này đã có sự chuẩn bị chu đáo để tránh khỏi những thiệt hại lớn lao, nhưng không ai có thể ngăn chặn hết được những tàn phá khốc liệt của thiên tai bão lụt.

Ở đây, tôi chỉ xin tiếp nối câu chuyện của người phụ nữ, tường trình những tiết lộ trong tuần vừa qua về những gì xảy ra sau những cơn bão lũ tàn khốc đã qua để hy vọng đóng được tiếng chuông báo động về hậu quả của những gì xảy ra sau cơn bão này. Cần phải có những biện pháp hữu hiệu hơn, những cách làm minh bạch rõ ràng để tất cả những sự cứu giúp chắc chắn đến được tận tay những người dân cùng khổ một cách nhanh chóng, không qua "những bàn tay của quý" như đã từng xảy ra mà tôi chứng minh sau đây. Tất nhiên rất cần phải có ngay những biện pháp quyết liệt đối với những kẻ táng tận lương tâm ăn chặn, ăn bớt, ăn cắp, sử dụng bừa bãi những số tiền cứu trợ.

Vấn đề quan trọng hàng đầu bao giờ cũng là sự "khắc phục sự cố" ấy như thế nào. Trong đó số tiền của hàng triệu đồng bào trong và ngoài nước cứu trợ đã được sử dụng ra sao. Cứ thành thật mà nhận định rằng có rất nhiều gia đình nhờ vào số tiền giúp đỡ đó đã và vớt được cuộc sống đáng thương của mình, sau khi đã mất đi những người thân, những trụ cột của gia đình. Nhưng lợi dụng vào những tấm lòng từ thiện này, đã có không ít những kẻ táng tận lương tâm, ăn chặn ăn bớt của cả những người đang cùng cực đau khổ. Một số tên "quan nhí" ở thôn xã thì bạ gì ăn nấy, ăn quýt, ăn bản từ người buôn thúng bán bưng đến cả anh khổ rách áo ôm cũng bị ăn sạch.

Còn gì tàn bạo hơn là ăn cả tiền "xóa đói giảm nghèo", bán cả "nhà tình nghĩa", ăn luôn cả tiền trợ cấp cứu trợ gia cầm, ăn luôn cả tiền cứu trợ lũ quét, bán cả gạo cứu đói của dân mà chia chác... biến các "cán bộ" thành một loạt cường hào mới (như ở xã Trà Giang, huyện miền núi Bắc Trà My ngang nhiên chiếm đoạt đất đai, bớt xén, ăn chặn của người dân nên được dân "tôn vinh" là những cường hào mới).

04- Hậu quả kinh hoàng của lũ lụt khiến dân điêu đứng. Nhưng vẫn có những kẻ ăn cướp trên những nỗi đau khổ này.

Bi kịch tại Hà Tĩnh

Nhưng trọng điểm vẫn là "bi kịch" với vô số những lớp lang trong vụ ăn chặn, sử dụng bừa bãi tiền cứu giúp nạn nhân bão tại Hà Tĩnh trong năm vừa qua.

Xin dẫn chứng một thí dụ điển hình, căn cứ theo tài liệu của Ủy Ban Thanh Tra:

"Đoàn kiểm tra Nghị quyết 10 (Nghị quyết về khắc phục hậu quả lũ quét 2002) của Ban thường vụ Tỉnh ủy do bà Nguyễn Thị Thu (Phó chủ tịch HĐND tỉnh Hà Tĩnh) làm trưởng đoàn đã làm việc liên tục trong 20 ngày cuối tháng 10/2003 cho thấy những kết quả bất ngờ đầy nghi vấn.

Tổng lượng tiền và hàng hoá gửi về Hà Tĩnh là 94,755 tỷ đồng; 2564 tấn gạo và số hàng hóa gồm quần áo, thuốc men trị giá khoảng 10 tỷ đồng (ước thành tiền).

Tổng số tiền, hàng này được sử dụng, phân phối cho 6 huyện gồm Hương Sơn 24,6 tỷ; Hương Khê 7,7 tỷ; Vũ Quang 6,2 tỷ; Đức Thọ 7,4 tỷ; Nghi Xuân và thị xã Hồng Lĩnh nhận được khoảng 2,7 tỷ đồng.

Khi kiểm tra, phát hiện một số lượng lớn gạo mà các huyện phân cho xã, xã phân cho xóm bị sử dụng sai mục đích. Tại xã Sơn Hà (huyện Hương Sơn), tổng số gạo được cấp là 70 tấn nhưng chỉ 34 tấn được chi để hỗ trợ đời sống nhân dân.

Số còn lại bị "các đồng chí quan xã" bán cho thương nhân, qua đó thu lợi bất chính.

Chẳng hạn, thị trấn Phó Châu được cấp để hỗ trợ đời sống nhân dân 78 tấn. Tuy nhiên, các "ông xã" bán đi hơn 16 tấn để chi dùng cho việc riêng.

Riêng việc sử dụng số tiền hỗ trợ có những sai phạm đặc biệt nghiêm trọng. Trên địa bàn toàn tỉnh, phần sử dụng để bảo đảm đời sống nhân dân chiếm tỷ lệ cực kỳ thấp (9%) trong khi sử dụng cho mục đích khác chiếm tỷ lệ cao.

Thậm chí, một số địa phương ở Hương Sơn, Vũ Quang dùng kinh phí khắc phục hậu quả lũ lụt để xây trụ sở làm việc và trả nợ công trình xây dựng trước lũ".

Nỗi lòng người dân

Về Hương Sơn (Hà Tĩnh) vào lúc này, bạn sẽ được nghe nhiều người dân phẫn nộ: "Nghe nói tiền ủng hộ được nhiều lắm nhưng họ ăn đi hết, có thấy mô?". Với tiền cứu trợ dành cho lũ lụt, đó không chỉ là tiền, mà còn là lòng nhân ái. Nhưng lòng

nhân ái cũng bị "ăn chặn"...

Xã Sơn Ninh nằm trên trục đường từ ngã ba Nầm, vượt sông Ngàn Phố qua cây cầu treo vắt vẻo. Sơn Ninh năm 2002 nước ngập trắng trời. Xóm 14 thuộc xã Sơn Ninh nằm ven sông Ngàn Phố, càng bị tàn phá nặng nề.

Xin hãy nghe một trong những gia đình khốn khổ đó "tường thuật":

Ông Ngô Sỹ Dân (78 tuổi) than thở : *"Nhân dân ở dưới ni pần nộ vô cùng. Tham ô tiền ở mô thì dân chưa nói, chứ ở đây đến bát cháo cứu đói cho dân cũng bị cướp trên mồm thì dân uất hận không hết được. Đề nghị Trung ương cho người về Hà Tĩnh, xuống cơ sở mà nghe dân nói. Cán bộ có tội thì phải xử cho đúng. Nhưng cái tội ni là khác hơn tất cả mọi tội".*

Vợ chồng ông Ngô Sỹ Dân (ở xóm 14, xã Sơn Ninh, huyện Hương Sơn, tỉnh Hà Tĩnh) thuộc diện "cực kỳ" nghèo, đặc biệt nghèo. Cả gia đình đều bị bệnh loà bẩm sinh, riêng vợ ông Dân đến nay không còn nhìn thấy gì được nữa.

Tại lúc cấp phát gạo cứu trợ năm 2002, 2 vợ chồng ông Dân nhận được 22,6 kg gạo cứu trợ. Sau đó, ông biết được xã khai báo là gia đình ông đã nhận 38,6 kg gạo. Ông Dân nói rằng ông không hề "được" ký vào bất cứ giấy tờ gì khi nhận gạo, nhưng sau đó trong hồ sơ vẫn có chữ ký của ông. Khi ông lên "phản nản" với thôn, xã thì nhận được câu trả lời "Chỉ có vậy".

Ông Ngô Dần chua chát: "Của tôi hao mất 16 lô từ năm đó tới giờ". Ông Dần kể rằng khi ông hỏi về lý do tại sao lại có chữ ký của ông trong danh sách "đã nhận đủ 38,6kg" mà thôn đưa lên xã thì nhận được câu trả lời ráo hoảnh từ trưởng thôn: "Tôi tự ký đây".

Ông Ngô Sĩ Dần thuật lại: "Gia đình tui là gia đình nghèo, tàn tật. Tui biết bọn nó ăn chặn, tui kiện. Rứa là nhà tui xiêu vẹo từ năm 2002, đến năm 2003 tui lên nhờ trưởng xóm ký cho cái giấy chứng nhận gia đình khó khăn thì hắn không ký. Hắn nói tui rút đơn kiện thì hắn ký cho. Tui nói là anh tham ô gạo của dân thì anh phải chịu, anh không ký thì tui đi chỗ khác ký".

Độn sắt vào cân phát gạo cho dân

Ông Ngô Sở (xóm 14 xã Sơn Ninh, huyện Hương Sơn, Hà Tĩnh) nói rằng ông bị "ăn chặn" mất 6,2 yến gạo cứu trợ, vậy mà ông Nguyễn Khắc Thứ nguyên Chủ tịch, sau đó là Bí thư huyện uỷ Hương Sơn vẫn nói: "Chẳng có vấn đề gì)

Ông Ngô Sở cũng ở xóm 14 không có vợ con, nhà cửa trôi hết sau trận lũ quét, một mình lui cui ra gặp nhà báo để than phiền: "Tui đợt đầu lên nhận được 5kg gạo cứu trợ, về cân lại thì chỉ được 4,5kg. Sau đó theo danh sách nhận gạo tui lên hỏi đội trưởng 6,2 yến gạo còn lại. Rứa là đội trưởng Đào Thâu nói với tui: "Ra ngoài bãi (bãi sông) mà ăn".

Ông Sở kể: Trên giấy tờ thì ông nhận được 1,1 tạ gạo, nhưng "thực tế thì tui chỉ nhận được 4,8 yến".

Chưa hết, ông Sở cho hay: Khi cân phát gạo cứu trợ, có người còn "độn" thêm thanh sắt vào trên mặt cân để "ăn bớt" gạo của ông. Đúng là những bàn tay của quỷ.

Đến đây tôi nghĩ không cần phải dẫn chứng thêm nữa để... giữ gìn sức khỏe cho bạn đọc. Tất nhiên, tôi có thể kể hàng trăm trang giấy về những điều như thế này căn cứ trên những dư luận cụ thể trong những ngày vừa qua. Nhưng nói nhiều cũng vô ích. Điều quan trọng hơn là những cảnh báo này có được những người có trách nhiệm với đời sống

của người dân đã khổ vì thiên tai lũ lụt những năm trước, sẽ làm được gì sau cơn bão số 6 này và còn những vấn đề tương tự như thế cho những ngày sau. Chẳng lẽ cứ để "những bàn tay của quý" hoành hành mãi được sao?

Văn Quang